

Tarisznya és erszény nélkül - gondolatok évközi 15. vasárnapra

---

Szerző: Sebestyén Péter (2021-07-11)

1 / 5 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/tarisznya-es-erszeny-nelkul-gondolatok-evkozi-15-vasarnapra/> internetes címről származik. A cikket 2021-09-16 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

Sebestyén Péter atya gondolatai évközi 15. vasárnapra.
Az evangélium ide kattintva olvasható.

1. Az Úr meghívott engem... menj, prófétálj népemnek... (Ám 7,12-15)

A Kr. e. 750 körül működő Ámosz júdeai pásztorként Izraelben külföldinek számított. Szociális prófétaként is emlegetik, mert bátran, félelem nélkül hirdeti a szegények jogait. Ezért is utasítják ki az országból. Ő a hithirdetők példaképe.

2. Kiválasztott minket őbenne a világ teremtése előtt... (Ef 1,3-14)

Szent Pál efezusi levele nagy himnikus prédikáció, amely Isten örök, eddig rejtett üdvtervét hozza nyilvánosságra. Jézus Krisztusban Isten minden embert kiválasztott, meghívott az üdvösségre.

3. Meghagyta nekik, hogy az útra a vándorboton

Szerző: Sebestyén Péter (2021-07-11)

2 / 5 oldal | © Katolikus.ma

kívül semmit ne vigyenek: sem kenyeret, sem tarisznyát, sem pénzt az övükben... (Mk 6,7-13)

A Szent Jakab útját kétszer is megjárt barátom mindössze hét és fél kilós hátizsákján kívül egy botot, némi pénzt és egy könyvecskét vitt magával lelki segélynek. Minden fölösleges kacat mellékessé vált. Mint mondja, a legfontosabb tárgyi kellék maga a bakancs. Balás Béla (alias Beton) kaposvári püspök visszaemlékezésében leírja, hogy annak idején, káplánkorában, püspökei felső nyomásra olyan gyakran helyezgették, hogy zsolozsmáján és fogkefájén kívül más egyebet már nem vitt magával új állomáshelyére.

Csak akkor tudunk igazán Istenre hagyatkozni, amikor semmink sincs, amikor már semmihez sem ragaszkodunk. Mihelyt egy nehéz út, egy döntés, egy baleset következtében kiszolgáltatottakká és tehetetlenné váltunk, amikor már nem mi irányítjuk az eseményeket, akkor érezzük és éljük át, hogy valójában milyen a gondviselés.

Márk evangéliumában Jézus vándorprófétaként küldi tanítványait. Megszabja, mit hirdessenek, hogyan viselkedjenek. Kettesével küldi őket, de a boton és a sarun kívül semmijük sem lehet: sem kenyér, sem váltóruha, sem pénz. Maroktelefonos,

---

Szerző: Sebestyén Péter (2021-07-11)

3 / 5 oldal | © Katolikus.ma

bankkártyás világunkban, ahol a térképet elektromos helyzet-meghatározók segítik, ahol mindenféle segédeszközzel és előzetes információval bebiztosítjuk magunkat a hosszú út előtt, képtelenségnek tűnik Jézus parancsa. Pedig csak arról beszél, hogy milyen gazdag az evangéliumi szegénység és egyszerűség. Amikor különféle rejtett kényszerek és függőségek miatt nem kötődünk semmihez e világban. Hiszen a koporsónak nincsen zsebe. A belső szabadság felszabadító öröme ez, amellyel teljesen kiszolgáltatathatjuk magunkat a rólunk gondoskodó Istennek, és nem ragaszkodunk körömszakadtáig a tárgyakhoz. Ennek radikális formáját ma is láthatjuk a szerzeteseknél. Különösen a ferenceseknél és a karthauziaknál. Ők a legtöbb használati tárgyat ma is maguk készítik, és minden anyagot hasznosítanak. Nem dobnak és nem cserélnék le semmit csak azért, mert van újabb. Ha egy új eszközt kell beszerezni, amire tényleg szükség van, olyat választanak, ami sokáig tart, ami hosszú ideig szolgál...

Nekünk is misszióink van a világ felé. Az internet, a pénzügyi rendszerek, a média és az anyagelvű fogyasztói szemlélet közepette is meg kell mutatnunk az evangélium friss, átütő erejét a maga újdonságával. Merjünk Isten szegénykéi lenni, hisz küldetésünk lényege változatlan. Ne a tárgyakba, intézményekbe, propagandaeszközökbe, anyagiakba kapaszkodjunk, hanem Krisztus ölelésre tárt karjába.

Szerző: Sebestyén Péter (2021-07-11)

4 / 5 oldal | © Katolikus.ma

A tarisznya, a megtakarított pénz, az előre elraktározott kenyér nélküli védtelenségben szolgálni Isten országát. Így egyszerűsödik le életünk, amelyben Isten mindent megad, amire szükségünk van, s amit nem adott meg, az annak a jele, hogy az üdvösség szempontjából elhanyagolható. Így mutatjuk meg az egyház életerejét, Lélekben megújult fiatalságát, legyőzhetetlen hitét. Székely János püspök megfogalmazásában: „a tanítványság részesedés Krisztus húsvéti titkában, annak titkában, akit megöltek, de mégis él. Minden meghívásban és küldésben, minden papi és szerzetesi hivatásban ez a húsvéti győzelem folytatódik.”

Ne keserítsenek el a sikertelenségek, ne szegje kedvünket az ellenséges magatartás, a nem mindig szívélyes fogadtatás, hisz életünk megtartó erejét Istenben találjuk meg. Maradjunk nyitottak a világ, az élet és a küldő Jézus felé. Nyugodt szívvel, ragyogó arccal hirdessük az örömhírt, tegyünk jót másokkal, s csak azt tartsuk meg magunknak, ami az ő ajándékozó szeretetének jele. Azzal is országát szolgáljuk.

Szerző: Sebestyén Péter (2021-07-11)

5 / 5 oldal | © Katolikus.ma